

LA PREVENCIÓ D'INCENDIS EN ENTREDIT (II)

En l'anterior escrit us parlava de la meua experiència fugaç, als Bombers de la Generalitat de Catalunya dins l'àmbit de la prevenció d'incendis, posant-vos en coneixement d'irregularitats que per denunciar-les em van deixar sense la preuada plaça de guaita forestal.

En la present em referiré a l'experiència dins la Diputació de Barcelona i veureu que també aquí es fan malament les coses malgrat els sucosos recursos que disposen. En el desplegament de mitjans de la Diputació de Barcelona s'inclou un pla de vigilància d'incendis (PVI) complet, format per tres-centes persones, empoderades per a informar, denunciar i posar en avís de pràctiques abusives i imprudents per al medi natural que desemboquen en un risc de propagació d'incendis. Aquestes mateixes persones, han de saber localitzar una columna de fum i donar avís al control de les Associacions de Defensa Forestal (ADF) situats en parcs i sales de bombers.

Després de 7 anys de guaita en un emplaçament que va ser eliminat sense cap explicació, vaig aprendre l'ofici de guaita. Posteriorment vaig estar encara dos anys més a la Diputació fent d'Auxiliar tècnic. Al primer any vaig tenir l'escàs honor de substituir per a uns dies a l'operador del radiocontrol ADF de Manresa de la incendiadíssima comarca del Bages. I dic escàs perquè en el transcurs de les meves tasques habituals com a auxiliar em va portar a compartir l'espai de treball que disposava de la Federació dels ADF del Bages i sortosament vaig adonar que el PC que m'havien confiat contenia pornografia en arxius de baixa reputació, i no només això, m'en vaig adonar i vaig comprovar que en el transcurs de la campanya el llapis de memòria que utilitzava per a les meves tasques habituals va haver de connectar-se necessàriament als ordinadors del Control d'ADF contigu a la sala dels bombers de l'àrea de la regió centre, al portàtil de l'Enginyer del dispositiu de Prevenció i Vigilància d'Incendis i finalment al portàtil de l'helicópter de bombers de la Generalitat. No només va ser desagradable, em vaig quedar acollonit; aquesta mateixa persona em va substituir d'operador a l'incendi que es va produir a Montserrat als volts de Sant Joan del mateix any 2016, i en va coordinar tot el personal d'extinció de les ADF a l'incendi, des d'aquests mateixos ordinadors. Aquest coordinador d'ADF mantenia una fraternal confiança amb el personal de la sala de la regió d'emergències centre dels Bombers.

A l'any següent vaig reempendre la meua tasca d'Auxiliar i vaig decidir denunciar als meus superiors els fets de l'any passat, atemorit per un possible virus informàtic pogues inutilitzar l'equip i en definitiu comprometre el dispositiu, fins a la data els ordinadors del radiocontrol gestionaven la correspondència amb els agents rurals i el servei de geolocalització que vetlla per la seguretat de la trentana d'unitats 4x4.

Les meves tasques van variar i vaig poder comprovar que força del personal contractat tenia uns coneixements per sota del desitjable en quan a la cartografia, no havien adquirit suficients coneixements per a donar una localització acceptablement concisa de les columnes de fum. També el president de la Federació de les ADF d'Osona se m'en va queixar, i no només de les unitats sinó dels meus superiors; els Enginyers. Ho considerava vergonyós i inadequat respectivament.

El que si tenien les unitats d'informadors en comú es que no arribaven a sentir-se partícips ni contents amb el PVI. En la seva majoria es queixaven sovint amb raó. Recentment s'els havia equipat d'uns flamants i delicats 'smartphones' amb el pretext d'utilitzar el Whatsapp com a eina de comunicació i per posar en marxa el sistema de geolocalització via aplicatiu sobre plataforma Android. Malgrat això havien distribuït com ja era costum de feia anys, brúixoles i prismàtics defectuosos, que efectivament no es restituïen sense una santa insistència. Les mancances que detectaven en el funcionament i que em feien arribar meticulosament les unitats no anaven enlloc per la indiferència d'uns Enginyers que any rere any no només menyspreava els fruits de la informació obtinguda en les campanyes anteriors per part d'un personal en la seva majoria compromès sinó que implementaven mesures i tecnologies noves sense solventar les deficiències

que es venien donant, invertint en les ja existents i sense assegurar que les unitats rebien la formació adequada i sabien fer el que havien vingut a fer i per lo que havien estat contractats: situar columnes de fum i donar avís. Ja en un article al The Guardian de gener de 2018 s'advertia de mancances greus de seguretat del Watzapp. En línies generals la vigilància requereix de concentració, voluntat i resistència, el desitjable es utilitzar mètodes senzills i tendir a la simplificació i al contacte amb la gent del territori, els "smartphones" aconseguen l'efecte contrari, són més una font de distraccions que no pas una eina que millori el que ja hi ha

Aquest any 2017 vaig cantar, es a dir vaig ser el primer en donar avís de la columna de fum de l'incendi d'Artès, presuntament provocat, que va arrasar 500 hectarees.

A resultes d'haver denunciat que un company de feina, i per compartir els meus temors exclusivament amb les persones que hi podien posar remei, aquestes van decidir endagar mesures intimidants per a fer-me callar i en última instància veient que no els hi seguia el joc van decidir inventar i engrossir motius improvitzats per a provocar un acomiadament que em roba el temps i la moral. No nomès m'han acomiadat per circumstàncies infundades, polèmiques i estúpides sinó que ho han fet de males maneres, amb mala bava, sense respectar els terminis que marca la llei, a destemps i sense avisar, a traïció. Més que una mesura disciplinària que ningú, ni jo mateix haguera discutit, en resulta una negligència humana com una casa de pagès, que no nomès aten a criteris personals atemptant als objectius sinó que posa en el punt de mira a persones concretes i en fa girar, al seu voltant amb tot el poder, la realitat que construeixen les administracions. Els fets que relato son del 2016 i 2017, tota la plantilla de tècnics ha estat substituïda a quinze dies del meu acomiadament no sense abans oferir-me una plaça a mode d'"enchufe" que evidentment vaig renunciar. "O te callas, o te enchufas o te vas a la mierda". Ostia pero aixó que és? Que tal agafar el toro per les banyes i treballar com cal?.

En altres aspectes he de denunciar de maltractaments que puntualment van rebre companys i companyes per part dels tècnics i per part dels bombers del parc de Vic, una mica en la línia de la arrogància i en el malfer generalitzat del personal de les emergències. Probablement s'acaben pensant que els privilegis que mereixen extralimiten forçosament les línies del respecte bàsic i mínim que mereixem com a humans i persones en el nostre fer.

Tècnics amb molt poca visió i professionalitat, menyspreaven i mutilaven les habilitats dels treballadors i posaven a les seves mans la malversació d'uns mitjans que no van arribar a saber gestionar, ni a treure'n tot el suc. Poquíssima previsió davant de les situacions de risc que anticipen els incendis i actituds en alguna ocasió delirants i prepotents probablement per a no haver d'admetre o assimilar incompetència pura i dura, o per no haver desenvolupat els mitjans per evitar-la.

-

Ermengol Crusafont Balaguer
Vic 05/06/2019